

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 148/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. N., R., zastúpeného advokátkou JUDr. V. B., R., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 Listiny základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 274/2006 a jeho rozsudkom č. k. 14 Co 274/2006-143 z 23. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. N. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2007 doručená sťažnosť M. N. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom

pod sp. zn. 14 Co 274/2006 a jeho rozsudkom č. k. 14 Co 274/2006-143 z 23. novembra 2006.

Zo sťažnosti a príloh, ktoré sťažovateľ zaslal 15. augusta 2007 na výzvu ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol v postavení navrhovateľa účastníkom konania o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. RA 2 C 648/2000-124 zo 7. septembra 2006 jeho návrh zamietol. Proti rozsudku sa sťažovateľ odvolal. Odvolacie konanie bolo vedené krajským súdom pod sp. zn. 14 Co 274/2006 a ten vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 14 Co 274/2006-143 tak, že rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil, vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozsudok zmenil tak, že sa odporcovi trovy prvostupňového konania nepriznávajú a žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok krajského súdu sa stal právoplatným a vykonateľným 29. januára 2007.

Podľa sťažovateľa krajský súd konaním a rozhodnutím vo veci sp. zn. 14 Co 274/2006 porušil jeho základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 listiny, pretože: *„Krajský súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že má preukázané, že navrhovateľ v čase doručovania písomného prejavu odporcu o okamžitom zrušení pracovného pomeru, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou platného okamžitého zrušenia pracovného pomeru netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by mala za následok zmenu ovládacích schopností, nekonal v takej duševnej poruche, ktorá by ho robila na tento úkon neschopným. Išlo u neho o posttraumatickú stresovú poruchu ako reakciu na závažný stres a to následky závalu v bani kde pracoval.*

Ani prvostupňový a ani Krajský súd v Banskej Bystrici sa nezaoberal otázkou, či tento právny úkon sa neprieči dobrým mravom, či bol robený slobodne, bez nátlaku a či nebolo porušené právo sťažovateľa na nerušenú liečbu a v súvislosti s posúdením týchto otázok, či právny úkon bol platný.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd jeho sťažnosti vyhovel a „... vydal nález, ktorým vysloví, že Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní 14 Co 247/2006 (vo všetkých častiach navrhovaného výroku malo byť správne uvedené

14 Co 274/2006 pozn.) *bolo porušené právo sťažovateľa na jeho súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd*

- *Ústavný súd SR zrušil Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. 11. 2006 sp. zn. 14 Co 247/2006*
- *Ústavný súd SR vrátil vec pod sp. zn. 14 Co 247/2006 Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie*
- *Ústavný súd SR zakázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici pokračovať v porušovaní základného práva na súdnu ochranu u sťažovateľa“.*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť sťažovateľa z 15. júla 2007 bola podaná na poštovú prepravu 17. júla 2007 a ústavnému súdu bola doručená 19. júla 2007. Na výzvu ústavného súdu mu boli právnou zástupkyňou sťažovateľa 15. augusta 2007 doručené rozsudky okresného súdu č. k. RA 2 C 648/2000-124 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 14 Co 274/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. januára 2007. Od uvedeného dátumu nepochybne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie ním označeného základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 listiny odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007